

Grijsnummer : _____

Repertoriënummer : 1551

Vonnisdatum : 20.06.2006

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

_____ brievenbesteller, geboren _____
_____ wonende te _____
Belg.

Verdacht van : te _____ van 12 mei 2003 tot 26 juni 2003

Als naakte eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven,

op het onroerend goed gelegen te _____ kunnen gekadastrerd of geweest zijnde

_____ eigendom van _____
_____ brievenbesteller, geboren _____
_____ wonende te _____ of _____
ingevolge akte van schenking d.d. 18 juni 1993 verleden voor notaris _____ te _____

- een chalet van ongeveer van 4m op 5m, opgericht in houten buitenwanden en ingericht als woning

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen in stand te hebben gehouden.

Beëindigde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

de plaats te herstellen in de vorige toestand hetgeen impliceert de volledige afbraak van de chalet, inclusief de verwijdering van de eventuele vloerplaat.

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Is ten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te _____ op 17.01.2006,
n. _____ en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 86,62 euro. De Bewaarder (get.) _____

www. _____

Gelet op de stukken van het rechtsgeding:

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

- de beklaagde.

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000), zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003).

Tijdens de geïncrimineerde periode werden de ten laste gelegde feiten strafbaar gesteld door de artikelen 44, 64 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd bij de artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153 en 160 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999.

Aan de constitutionele elementen van de ten laste gelegde misdrijven en aan de minimale erop gestelde straffen werd echter niet geraakt.

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoofde van beklaagde bestaat erin dat zij zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een chalet in stand heeft gehouden.

3.

Beklaagde is de eigenaar van een onroerend goed gelegen
kadastraal gekend onder

Deze percelen liggen binnen de grenzen van een landschappelijk waardevol agrarisch gebied (gewestplan) (ggk bij E.B. van 3 april 1979).

Het Hof van Cassatie oordeelde in haar arrest van 22 februari 2005 dat "een landschappelijk waardevol agrarisch gebied" een "agrarisch gebied met bijzondere waarde" is, in de zin van artikel 146, vierde lid Stedenbouwdecreet.

Op 8 maart 2006 werd vastgesteld dat de chalet volledig werd afgebroken en de vloerplaat werd verwijderd.

Het staat vast dat de niet vergunde bouwwerken zonder de rechtens vereiste stedenbouwkundige vergunning worden in stand gehouden in de geïncrimineerde periode.

Na beklaagde nog niet werd veroordeeld tot een erdwetstraf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden en de feiten niet van die aard zijn dat ze dienen bestraft te worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan 5 jaar

correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf, kan van beklaagde het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling worden verleend; op deze wijze wordt het haar ontraden dergelijke feiten in de toekomst te plegen.

1.

De herstellvordering werd ingesteld bij verdring van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 26 september 2003.

De vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Str.) ingesteld.

De herstellvordering is thans zonder voorwerp geworden.

4-4-03 4-4-03 4-4-03

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 28 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2003 (B.S. 16 april 2003), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Wetten 30.10.1998 en 26.06.2000 en K.B. 20.07.2006 (v.m. euro)

Verordeningen (EG) nr. 1103/97, Raad van 17 juni 1997 en nr. 974/98, Raad van 3 mei 1998

Wet 15.06.1988 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

4-4-03 4-4-03 4-4-03

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuërende OP TEGENSPRAAK:

Verklaart beklaagde schuldig aan het feit zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Zegt voor recht dat, in toepassing van art. 1,2,3,4,5,6 van de Wet van 29.06.1964, de uitspraak van de veroordeling opzichthous beklaagde wordt OPGESCHORT gedurende een termijn van DRIE JAREN, vanaf heden.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 111,43 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidige voorhuis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 26/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11-12-2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

* * * * *

Stelt vast dat de vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur zonder voorwerp is geworden.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,
20 juni 2006, alwaar zetelden:

Ondervoorzitter, enige rechter,
Substituut Procureur des Konings,
Adjunct-griffier.